

Byla C-68/21**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2021 m. vasario 3 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Consiglio di Stato (Valstybės Taryba, Italija)

Sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. gruodžio 14 d.

Apeliantė:

Iveco Orecchia SpA

Kitos apeliacinio proceso šalys:

APAM Exercice SpA

Veneta Servizi International Srl unipersonale

Pagrindinės bylos dalykas

Nelaimėjusio konkurso dalyvio apeliacinis skundas dėl *Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia* (Lombardijos regiono administracinis teismas) priimto sprendimo, susijusio su autobusų atsarginių dalių viešojo pirkimo sutarties sudarymu su konkurso dalyviu, prie pasiūlymo pridėjusiu ne tipo patvirtinimo liudijimus, o paties konkurso dalyvio, kuris prisistatė kaip gamintojas (konstruktorius), išduotas gaminių lygiavertiškumo patvirtinto tipo originalui deklaracijas.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/46/EB, nustatančios motorinių transporto priemonių ir jų priekabų bei tokioms transporto priemonėms skirtų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų patvirtinimo pagrindus, 3, 10, 19 ir 28 straipsnių ir IV priedo aiškinimas.

Prejudiciniai klausimai

1) Ar ES teisė – ir visų pirma Direktyvos 2007/46/EB nuostatas (išdėstyta šios ES direktyvos 10, 19 ir 28 straipsniuose), taip pat vienodo požiūrio ir nešališkumo, visapusiško konkurencingumo ir gero administravimo principus – atitinka tai, kad konkrečiai kalbant apie viešosios paslaugos teikimui skirtų autobusų atsarginių sudėtinių dalių tiekimą organizuojant viešąjį pirkimą, perkančiajai organizacijai leidžiama priimti konkrečiai transporto priemonei skirtas atsargines sudėtines dalis, pagamintas kito gamintojo nei transporto priemonės gamintojas (konstruktorius), kurių tipas nėra patvirtintas kartu su transporto priemone, priskiriamas prie kito sudėtinių dalių tipo, kuriam taikomi minėtos direktyvos IV priede („Suteikiant transporto priemonės EB tipo patvirtinimą taikytinų reikalavimų sąrašas“) nurodyti techniniai teisės aktai, ir pasiūlymus, pateiktus nepridedant tipo patvirtinimo liudijimo, nepateikiant jokios informacijos apie tikrąjį tipo patvirtinimą ir netgi remiantis prielaida, kad tipo patvirtinimas nereikalingas, nes pakanka konkurso dalyvio pareiškimo, jog siūlomas gaminys yra lygiavertis patvirtinto tipo originalui?

2) Ar ES teisė – ypač Direktyvos 2007/46/EB 3 straipsnio 27 punktą – atitinka tai, kad, viešojo pirkimo būdu tiekiant viešosios paslaugos teikimui skirtų autobusų atsargines sudėtines dalis, pavieniam konkurso dalyviui leidžiama prisistatyti kaip konkrečiai transporto priemonei skirtos neoriginalios atsarginės dalies „gamintojui (konstruktoriui)“, ypač jeigu ta dalis yra priskirta vienam iš sudėtinių dalių tipų, apibrėžtų Direktyvos 2007/46/EB IV priede („Suteikiant transporto priemonės EB tipo patvirtinimą taikytinų reikalavimų sąrašas“) išvardytuose techniniuose norminiuose aktuose, ar, atvirkščiai, tas konkurso dalyvis privalo įrodyti, kad kiekviena siūloma atsarginė sudėtinė dalis yra lygiavertė konkurso techninėse specifikacijose nurodytoms dalims, kad galėtų įrodyti, jog prisiima atsakomybę prieš tipo patvirtinimo instituciją už visus tipo patvirtinimo aspektus, produkcijos atitiktį bei kokybės lygį ir kad tiesiogiai vykdo visus sudėtinės dalies, kurios tipas tvirtinamas, gamybos (konstravimo) etapus? Jeigu atsakymas būtų teigiamas, kokiomis priemonėmis toks įrodymas turėtų būti pateiktas?

Sjungos teisės nuostatos, kuriomis remiamasi

2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo, visų pirma jos 34 straipsnis.

Minėta Direktyva 2007/46/EB.

2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB, visų pirma jos 42, 44 ir 62 straipsniai.

Nurodomos nacionalinės teisės nuostatos

2016 m. balandžio 18 d. *Decreto legislativo n. 50 (Codice dei contratti pubblici)* (Įstatyminis dekretas Nr. 50 (Viešojo pirkimo sutarčių kodeksas) (GURI Nr. 91, 2006 m. gegužės 2 d., Paprastasis priedas Nr. 10), visų pirma šie straipsniai:

68 straipsnis

„1. XIII priedo 1 punkte nurodytos techninės specifikacijos įtraukiamos į pirkimo dokumentus, jose apibrėžiamos darbų, paslaugų ar prekių charakteristikos. Tos charakteristikos taip pat gali būti susijusios su konkrečiu gamybos arba prašomų darbų atlikimo, prekių tiekimo arba paslaugų teikimo procesu ar metodu arba konkrečiu kito jo gyvavimo ciklo etapo procesu, net jei tokie veiksniai nėra susiję su esminiais jų aspektais, jeigu jie yra susiję su sutarties dalyku ir atitinka jos vertę bei tikslus. <...>

5. <...> Techninės specifikacijos formuluojamos vienu iš toliau nurodytų būdų: <...>; b) nurodant technines specifikacijas ir, pirmumo tvarka, nacionalinius standartus, kuriais į nacionalinę teisę perkeliama Europos standartai, Europos techninius įvertinimus, bendras technines specifikacijas, tarptautinius standartus, kitas Europos standartizacijos institucijų nustatytas techninių etalonų sistemas arba, jei tokių nėra, nacionalinius standartus, nacionalinius techninius liudijimus arba nacionalines technines specifikacijas, susijusias su darbų projektavimu, apskaičiavimu ir vykdymu bei prekių naudojimu; Kiekvienoje nuoroje vartojamas žodžių junginys „arba lygiavertis“; pagal a punkte nurodytus veiklos rezultatus arba funkcinius reikalavimus, kiek tai susiję su b punkte nurodytomis specifikacijomis, kaip priemonę daryti prielaidą dėl atitikties šiam veikimui ar funkciniams reikalavimams; d) pateikiant nuorodą į b punkte minimas technines specifikacijas dėl tam tikrų charakteristikų ir veikimo <...>.

<...>

7. Kai perkančiosios organizacijos pasinaudoja galimybe remtis 5 dalies b punkte nurodytomis techninėmis specifikacijomis, jos negali pripažinti pasiūlymo nepriimtiniu arba atmesti pasiūlymo dėl to, kad siūlomi darbai, prekės ar paslaugos neatitinka techninių specifikacijų, kurias jos nurodė, jei konkurso dalyvis pasiūlyme bet kokiomis tinkamomis priemonėmis, įskaitant 86 straipsnyje nurodytas įrodinėjimo priemones, įrodo, kad jo siūlomi sprendimai lygiavertiškai atitinka techninėse specifikacijose apibrėžtus reikalavimus.“

86 straipsnis, pagal kurį techninės specifikacijos įrodinėjimo priemonėmis gali būti laikomos: „atitikties vertinimo įstaigos tyrimų ataskaita arba tokios įstaigos išduota pažyma“ arba „gamintojo techniniai dokumentai“.

1992 m. balandžio 30 d. *Decreto legislativo n. 285 (Nuovo Codice della Strada)* (Įstatyminis dekretas Nr. 285 „Naujosios kelių eismo taisyklės“) (GURI Nr. 114, 1992 m. gegužės 18 d., Paprastasis priedas Nr. 74), visų pirma šie straipsniai:

75 straipsnio 3 dalis:

„Turi būti atliekamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytų transporto priemonių, jų sudėtinių dalių arba atskirų techninių mazgų, gaminamų serijiniu būdu, tipo patvirtinimas.“

Pagal 72 straipsnio 13 dalį baudžiamas kiekvienas asmuo, vairuojantis transporto priemones, kuriose įmontuotos nepatvirtintos sudėtinės dalys.

77 straipsnio 3bis dalyje numatytos administracinės piniginės sankcijos „tam, kas importuoja, gamina siekdamas parduoti šalies teritorijoje arba parduoda sistemas, sudėtines dalis ir atskirus techninius mazgus, kurių tipas nėra patvirtintas arba kurie nėra patvirtinti, kaip tai suprantama pagal 75 straipsnio 3bis dalį“. Pastarojoje nuostatoje taip pat numatytas „šioje dalyje nurodytų sudėtinių dalių“ (įskaitant stabdžių sistemas), „net įmontuotų transporto priemonėje“, areštas ir konfiskavimas.

2000 m. gruodžio 8 d. *Decreto del Presidente della Repubblica n. 445 „Testo unico delle disposizioni legislative e regolamentari in materia di documentazione amministrativa“* (Respublikos Prezidento dekretas Nr. 445 „Teisės aktų nuostatų dėl administracinių dokumentų suvestinis tekstas“), (GURI Nr. 42, 2001 m. vasario 20 d., Paprastasis priedas Nr. 30), be kita ko, 49 straipsnis, pagal kurį:

„Kilmės, EB atitikties, prekių ženklų ar patentų liudijimų negalima pakeisti kitu dokumentu, nebent sektoriniuose teisės aktuose numatyta kitaip.“

2005 m. rugsėjo 6 d. *Decreto legislativo n. 206 „Codice del consumo“* (2005 m. rugsėjo 6 d. Įstatyminis dekretas Nr. 206 dėl vartotojų kodekso) (GURI Nr. 35, 2005 m. spalio 8 d., Paprastasis priedas Nr. 162), visų pirma 3 straipsnis, kuriame gamintojas apibrėžiamas kaip „prekės gamintojas arba paslaugos teikėjas arba jo tarpininkas, taip pat prekės ar paslaugos importuotojas į Europos Sąjungos teritoriją arba bet kuris kitas fizinis ar juridinis asmuo, kuris prisistato kaip gamintojas ir prekę ar paslaugą identifikuoja savo vardu, prekės ženklu ar kitu skiriamuoju ženklu“.

2008 m. balandžio 28 d. *Decreto del Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti n. 32721 („Omologazione dei veicoli a motore e dei loro rimorchi“)* (Infrastruktūros ir transporto ministerijos dekretas Nr. 32721 dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų tipo patvirtinimo (GURI Nr. 162, 2008 m. liepos 12 d., Paprastasis priedas Nr. 167), kuriuo į nacionalinę teisę perkelta Direktyva 2007/46/EB, visų pirma 3 straipsnio 4 punktą, kuriame „gamintojas“ apibrėžiamas kaip „asmuo arba įstaiga, atskaitinga tipo patvirtinimo institucijai už visus patvirtinimo procedūros ir gamybos atitikties aspektus“, net jei „nebūtina, kad tas asmuo ar įstaiga tiesiogiai dalyvautų visuose transporto priemonės, sistemos, sudėtinės dalies ar atskiro techninio mazgo gamybos etapuose“.

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso apibūdinimas

- 1 Bendrovė *APAM Esercizio SpA* (perkančioji organizacija) paskelbė atvirą konkursą dėl *Iveco* autobusų originalių arba lygiaverčių atsarginių dalių tiekimo dvejus metus, kuriame pagal technines specifikacijas buvo leista siūlyti ne originalias, o tik lygiavertes atsargines dalis, kurios buvo apibrėžtos kaip „originalui prilygstančios kokybės atsarginės dalys arba bent tokios kokybės dalys, kokios naudojamos surenkant transporto priemonę, gaminamos vadovaujantis originalios atsarginės dalies gamintojo techninėmis specifikacijomis ir gamybos standartais“. Techninėje specifikacijoje buvo reikalaujama pateikti tipo patvirtinimo sertifikatą, kai tai privaloma.

Konkurse dalyvavo trys dalyviai, tarp jų *Iveco Orecchia SpA* ir *Veneta Servizi International Srl unipersonale* (toliau – laimėtoja).

2019 m. sausio 29 d. sprendimu APAM galutinai sudarė sutartį su *Veneta Servizi*, kuriai skirta pirmą vietą.

- 2 *Tribunale amministrativo regionale per la Lombardia* (Lombardijos regiono administracinis teismas) pareikštu ieškiniu antrąją vietą pasiūlymų eilėje užėmusi *Iveco Orecchia* apskundė minėtą sprendimą sudaryti sutartį, sprendimus leisti konkurso laimėtojai dalyvauti konkurse, skelbimą apie pirkimą ir specifikacijas tiek, kiek juose buvo nustatyta dokumentų pateikimo tvarka, pagal kurią konkurso dalyviai galėjo pateikti siūlomų atsarginių dalių lygiavertiškumo įrodymą.
- 3 2019 m. birželio 25 d. sprendimu *Tribunale amministrativo regionale* ieškinį atmetė ir nusprendė, kad konkurso laimėtojos pateikti dokumentai, kuriais siekta pagrįsti atsarginių dalių lygiavertiškumą, atitinka konkurso sąlygas ir šią sritį reglamentuojančius Sąjungos bei nacionalinės teisės aktus.

Iveco Orecchia apskundė šį sprendimą *Consiglio di Stato* (Valstybės Taryba), prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 4 Apeliantė visų pirma ginčija tai, kad konkurso laimėtoja nebuvo pašalinta iš konkurso, nepaisant to, kad nepateikė perkančiajai organizacijai siūlomų lygiaverčių atsarginių dalių tipo patvirtinimo liudijimų ir patvirtino (prisistatydama kaip gamintoja, nors buvo tik perpardavėja ir prekiautoja) iš tikrųjų trečiųjų asmenų pagamintų prekių lygiavertiškumą, ir teigia, kad patvirtinti savo produkto kokybę galėjo tiksliai tie asmenys.
- 5 Apeliantės teigimu, iš tikrųjų atsižvelgiant į būtinybę apsaugoti bendrąjį interesą, kad būtų užtikrinta viešojo transporto kokybė ir saugumas, reikalaujama, kad konkurso dalyvis kartu su pasiūlymu pateiktų tipo patvirtinimo sertifikatą arba, bet kuriuo atveju, išsamią informaciją šiuo klausimu, o tokių dokumentų nebuvimo negali kompensuoti tiesiog pareiškimas apie atsarginės dalies

lygiavertiškumą originalui; be to, šią lygiavertiškumo deklaraciją turi pateikti tiksliai atsarginės dalies konstruktorius (suprantamas kaip gamintojas), kaip vienintelis subjektas, kuriam tiesiogiai žinomos su gaminio gamybos procesu susijusios aplinkybės ir dėl to jis vienintelis gali patvirtinti, kad gaminys atitinka konkurso technines specifikacijas.

- 6 Tačiau, kitos apeliacinio proceso šalies nuomone, pagal taikytinus teisės aktus ir konkurso sąlygas (kurios juos atitinka), vadinamųjų konkurso objektui lygiaverčių atsarginių dalių tipo patvirtinimo nereikalaujama. Tipo patvirtinimo liudijimo reikalaujama tik siūlant prototipą ar sudėtines dalis, kurių tipas atskirai patvirtinamas kiekvienos konkrečios transporto priemonės atveju. Todėl lygiaverčių dalių lygiavertiškumo patvirtinimas yra leistinas, kaip alternatyvus tipo patvirtinimui.
- 7 Be to, įmonė *Veneta Servizi* teigia, kad sąvoka „atsarginių dalių gamintojas“ automobilių sektoriuje sutampa su sąvokos „vartojimo prekių gamintojas“ apibrėžtimi ir reiškia prekės gamintoją ar paslaugos teikėją arba jo tarpininką, taip pat prekės arba paslaugos importuotoją į Europos Sąjungos teritoriją arba bet kurią kitą fizinį ar juridinį asmenį, kuris prisistato kaip gamintojas ir prekę ar paslaugą identifikuoja savo vardu, prekės ženklu ar kitu skiriamuoju ženklu. Ji patenka į šios sąvokos taikymo sritį ir todėl tinkamai patvirtino aptariamų atsarginių dalių lygiavertiškumą.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 8 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo teigimu, pirmasis ginčijamas aspektas – ar pagal kartu taikomas Direktyvos 2007/46/EB ir nacionalinės teisės aktų nuostatas, kuriomis į ją perkeliama transporto priemonių ir jų sudėtinių dalių tipo patvirtinimo teisės aktai, tipo patvirtinimo prašoma ir tuo atveju, kai tiekiamos sudėtinių dalių gamintojo (kuris savarankiškai projektuoja ir gamina atskiras transporto priemonės sudėtines dalis) gaminamos neoriginalios sudėtinės dalys. Visų pirma neaišku, ar siūlydamas lygiavertes patvirtinto tipo atsargines dalis, nurodytas sektoriaus teisės aktuose ir konkurso sąlygose, konkurso dalyvis privalo pateikti, nes priešingu atveju gali būti pašalintas iš konkurso, ir patvirtinimo liudijimą, kaip įrodymą, kad tos dalys iš tikrųjų atitinka originalą, kad jas būtų galima montuoti (teisiniu ir techniniu požiūriu) transporto priemonėse, kurioms ta atsarginė dalis yra skirta (arba turi bent jau konkrečiai įrodyti, kad jos tipas buvo patvirtintas), ar pakanka, vietoje to dokumento, pateikti konkurse dalyvaujančios įmonės deklaraciją, kurioje būtų patvirtintas siūlomų atsarginių dalių lygiavertiškumas originalioms dalims.
- 9 Kalbant apie šį pirmąjį klausimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, pagal minėtus teisės aktus, atrodo, kad sudėtinių dalių gamintojai turi tokias pačias pareigas kaip ir transporto priemonių gamintojai (konstruktoriai) (kurie patvirtina visą transporto priemonės tipą ir taip automatiškai patvirtina kiekvieną šios transporto priemonės dalį), todėl turi būti

atliekamas ir sudėtinių dalių gamintojų rinkai teikiamų atsarginių bei sudėtinių dalių tipo patvirtinimas.

- 10 Remiantis atitinkamais teisės aktais ir jurisprudencija, techninė specifikacija (nagrinėjamu atveju – konkurso dalyvio pasiūlytos atsarginės dalies lygiavertiškumas originaliai atsarginei daliai) gali būti įrodyta tik remiantis gamintojo liudijimais ir pareiškimais arba kitomis tinkamomis įrodinėjimo priemonėmis, kaip numatyta kartu taikomuose Direktyvos 2014/24/ES 42 ir 44 straipsniuose, Direktyvos 2004/17/EB 34 straipsnyje (kurį Teisingumo Teismas nurodė 2018 m. liepos 12 d. Sprendime byloje C-14/17), Viešųjų pirkimų kodekso 68 ir 86 straipsniuose bei XVII priedo II dalyje.
- 11 Be to, atrodo, kad pagal minėtus teisės aktus lygiavertiškumo pripažinimo tikslais reikalaujama, kad konkurso dalyvis pateiktų tiek siūlomų gaminių lygiavertiškumo deklaraciją, tiek šio reikalavimo laikymąsi liudijančius dokumentus; tačiau taip pat galima teigti, kaip nurodo kitos apeliacinio proceso šalys, jog vietoj tokių dokumentų pakaktų pateikti bendro pobūdžio lygiavertiškumo liudijimą, kuriame būtų nurodyta, kad atsarginė dalis atitinka konkurso taisyklėse nustatytas technines specifikacijas, o siūlomi sprendimai atitinka jose išdėstytus reikalavimus.
- 12 Antruoju klausimu siekiama sužinoti, kuris subjektas turi išduoti lygiavertiškumo liudijimus ir, visų pirma, ar juos būtina išduoti siūlomos sudėtinės dalies gamintojas, ar tai gali būti ir paprastas perpardavėjas bei prekybininkas. Šiuo atveju tinkamas sąvokos „gamintojas“ aiškinimas, kaip jis suprantamas pagal šioje srityje taikytinus teisės aktus, taip pat yra prieštaringas.
- 13 Kalbant apie antrąjį klausimą, pažymėtina, kad pagal pirmąjį, siauresnį, teiginį sąvoka „gamintojas“ sutampa su sąvoka „gamintojas“, kaip ji apibrėžta sektoriaus taisyklėse (žr., pvz., JTEEK taisyklės Nr. 90 2.1.1 straipsnį): t. y. „organizacija, galinti prisiimti techninę atsakomybę už [sudėtinės dalis] ir įrodyti, kad turi reikiamas priemones gamybos atitikčiai užtikrinti“. Ją taip pat patvirtina 2002 m. liepos 31 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1400/2002 dėl Sutarties 81 straipsnio 3 dalies taikymo vertikalinių susitarimų ir suderintų veiksmų rūšims motorinių transporto priemonių sektoriuje 1 straipsnio 1 dalies u punktas, kuriame „tokios pačios kokybės atsarginės dalys“ apibrėžtos tik kaip „atsarginės dalys, pagamintos visų įmonių, kurios bet kada gali patvirtinti, kad tam tikrų dalių kokybė atitinka kokybę tų sudėtinių dalių, kurios yra arba buvo naudojamos atitinkamai motorinei transporto priemonei surinkti“.
- 14 Remiantis šiuo teiginiu, sudedamosios dalies lygiavertiškumą turi patvirtinti tik gamintojas, nes būtent nuoroda į jį padeda tiksliai identifikuoti produktą ir, remiantis sertifikatais, jo technines charakteristikas, bet, siekiant apibrėžti gamintojo statusą, negalima remtis kitais nereikšmingais teisės aktais, kaip antai vartotojų teisės aktais.

- 15 Priešingos nuomonės šalininkai remiasi kitais teisės aktais (pavyzdžiui, vartotojų apsaugos teisės aktais) ir teigia, kad atsarginių dalių konstruktoriumi arba gamintoju turi būti laikomas ne tik tas, kas „konkrečiai gamina tam tikrą sudėtinę dalį“, bet ir asmuo, kuris gaminį ar jo dalį realizuoja paženklinęs savo prekių ženklu, nors [tik] surenka dalis ar sudėtines dalis arba užsako jas iš trečiųjų asmenų, ir kuriam tenka pareiga taikyti garantiją gaminio neatitikties atveju: galiausiai gamintojas yra ne tik tas, kuris tiesiogiai gamina prašomas atsargines dalis, bet ir tas, kas prisiima atsakomybę už jų naudojimą, pateikia jų lygiavertiškumo originalui liudijimus ar garantuoja tinkamą jų veikimą ir konstrukcijos defektų nebuvimą, net jei jis nėra gamyklos ar laboratorijos, kurioje atsarginė dalis pakuojama, savininkas ir nedalyvauja įvairiuose produkto gamybos etapuose.
- 16 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo teigimu, nors atrodo, kad gamintojo statusas suponuoja dalyvavimą bent viename iš gamybos proceso etapų, lieka išsiaiškinti, kaip šis statusas gali būti įrodytas: ar pakanka pateikti kokybės liudijimo duomenis ir įmonių registre saugomą informaciją apie bendrovės objektą, ar (ir kaip) konkurso dalyvis privalo įrodyti, kad tiesiogiai arba pagal sutartis valdo gamyklas arba kad visos atsarginės dalys, kurių lygiavertiškumą jis patvirtino, yra trečiųjų asmenų pagamintos jo nurodymu ir jam prisiimant techninę atsakomybę.
- 17 Be to, abejotina, ar konkurso sąlygas galima suprasti taip, kad dokumentų, patvirtinančių siūlomų produktų techninį lygiavertiškumą, pateikimas ir tikrinimas gali būti atidėti iki sutarties vykdymo etapo, įskaitant esminius pasiūlymo ir pirkimo objekto elementus ir technines specifikacijas, ar prekių lygiavertiškumo įrodymą būtina pateikti kartu su pasiūlymu.
- 18 Kadangi pareikšto ieškinio baigtis priklauso nuo atsakymų į pateiktus klausimus, nes vieno ar kito išaiškinimo pasirinkimas gali lemti sprendimo byloje priėmimą, Teisingumo Teismui pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra svarbus.